

Armoedemonitor 2016

Minima in Groningen

Erik van der Werff

Klaas Kloosterman

www.os-groningen.nl

Februari 2017

 OS | **ONDERZOEK
IN STATISTIEK**
GRONINGEN

 Gemeente
Groningen

BASIS VOOR BELEID

Inhoud

Samenvatting	4
1 Armoede nader bekeken	5
1.1 Inleiding	5
1.2 Wat zijn minima?	5
1.3 Hoe krijg je minima in beeld?	5
1.4 Beperkingen van de onderzoeksmethode	6
1.5 Aanpak van het onderzoek	6
2 Ontwikkeling van armoede	7
2.1 Landelijke ontwikkeling	7
2.3 Aandeel langdurige minima constant	9
3 Minimahuishoudens nader bekeken	10
3.1 Kenmerken minima	10
3.2 Verdeling minimahuishoudens over de wijken	11

4	Sociale aspecten van armoede	14
4.1	Van de minima heeft 42% moeite met rondkomen	14
4.2	Geen verschil in inzet voor de buurt	14
4.3	Toegang tot sport en gebruik (culturele) voorzieningen	14
4.4	Vrijwilligerswerk en mantelzorg	15
4.5	Minder sociale contacten en minder sociale steun	15
4.6	Welbevinden	15
4.7	Concluderend	16
	Bijlage	17
	Colofon	18

Samenvatting

In deze monitor kijken we naar de stand van de armoede in de gemeente Groningen in 2016. We spreken van armoede als een huishouden beschikt over minder dan 110% van het wettelijke minimum.

Aantal kinderen in armoede blijft gelijk

In 2016 leeft ongeveer één op de zeven huishoudens binnen de gemeente Groningen in armoede. Het aandeel minimahuishoudens schommelt al jaren rond de 14 procent.

Ook in 2016 geldt dat ongeveer één op de vijf Stad-Groningse kinderen opgroeit in armoede.

Er zijn een aantal Groningse wijken waar het aandeel minimahuishoudens aanzienlijk hoger ligt dan gemiddeld. Dit zijn de Oosterparkwijk, Beijum, Korrewegwijk-De Hoogte en Selwerd-Paddepoel-Tuinwijk.

Minima kunnen vaak slecht rondkomen

Ongeveer veertienduizend willekeurig gekozen inwoners van de stad hebben in 2016 meegedaan aan de enquête naar de leefbaarheid in de stad-Groninger woonwijken. We kijken naar een aantal verschillen tussen minima en niet-minima.

Van de minima zegt 42% 'moeilijk' of zelfs 'helemaal niet' rond te kunnen komen. Bij de niet-minima is dit 4%.

Minima hebben minder sociale contacten dan niet-minima

Minima hebben minder sociale contacten en kennen naar hun gevoel minder mensen met wie ze echt kunnen praten of aan wie ze hulp en advies kunnen vragen (sociale steun).

Minima zijn minder tevreden met hun leven

Minima zijn minder tevreden met hun leven, voelen zich minder gezond, hebben het gevoel minder grip te hebben op hun eigen leven en zijn minder tevreden over hun manier van meedoen in de samenleving.

Die hier gevonden samenhang wijst niet altijd naar een oorzakelijke relatie tussen bijvoorbeeld welbevinden en het hebben van weinig geld. Andere intermediaire factoren zoals gezondheid kunnen een grote rol spelen. Hiermee wordt bedoeld dat lichamelijke en/of geestelijke klachten ook kunnen leiden tot zowel weinig geld (geen betaald werk) als een geringe mate van welbevinden.

Ook geldt dat (ondanks de gevonden verschillen) niet alle uitkomsten voor minima erg negatief zijn. Zo geeft bijvoorbeeld driekwart van de minima aan wél grip te hebben op het eigen leven (tabel welbevinden, pag. 13) en kent bijna 80% van de minima wél voldoende mensen die ze om hulp of advies kunnen vragen (tabel sociale steun, pag. 13).

1 Armoede nader bekeken

1.1 Inleiding

In deze armoedemonitor beschrijven wij aan de hand van een analyse van gegevensbestanden de ontwikkeling van armoede in de gemeente Groningen. In dit hoofdstuk zetten we uiteen welke methodiek we hiervoor gebruiken en welke beperkingen hierbij gelden.

1.2 Wat zijn minima?

Bij dit onderzoek naar armoede in de stad gebruiken we de volgende definitie: Een minimum(huishouden) is een huishouden met inkomsten op maximaal 110% van het wettelijk minimum. Voor verschillende huishoudensamenstellingen wordt hiervoor jaarlijks een norm berekend. Deze definitie komt sterk overeen met het door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) gehanteerde criterium bij haar bepaling van een minimumhuishouden. Het verschil tussen de normen van het CBS voor de verschillende huishoudensamenstellingen en onze methodiek is beperkt.

1.3 Hoe krijg je minima in beeld?

Omdat wij als Groningse onderzoekers geen toegang hebben tot de inkomensgegevens van onze burgers, maken we gebruik van andere bronnen om tot een inschatting te komen van het aantal minimahuishoudens in de stad. Hiervoor gebruiken we gegevensbestanden vanuit verschillende gemeentelijke registraties. Er is daarbij gekozen voor registraties die over de afgelopen periode betrouwbaar zijn te vergelijken. In dit rapport spreken we van een minimahuishouden als één of meer personen in het huishouden gebruik maken van tenminste één van de volgende regelingen:

- Een uitkering levensonderhoud, verstrekt door de gemeente Groningen (Participatiewet (voorheen Wwb), IOAW, IOAZ, BBZ).
- Het in traject zijn of gebruik maken van schuldhulpverlening door de Groningse Kredietbank (GKB).
- Eén of meerdere van de volgende inkomensondersteunende maatregelen, die beschikbaar zijn voor burgers met een inkomen onder 110% van het wettelijk minimum:
 - (Gedeeltelijke) kwijtschelding van gemeentelijke belastingen
 - Langdurigheidstoeslag / Individuele inkomenstoeslag (vervanging van de langdurigheidstoeslag sinds 2015)
 - Bijzondere bijstand.

Voor de uitkeringen levensonderhoud en het klant zijn bij de GKB is als peildatum 1 november genomen. Deze aantallen zijn afgezet tegen de totale bevolkingsomvang op 1 november van het peiljaar.

Wij nemen in de monitor het gebruik van schuldhulpverlening ook mee als indicator om minimahuishoudens te bepalen. Vaak gaat het om een combinatie van factoren die maakt dat, ondanks dat er bij sommige huishoudens strikt genomen sprake kan zijn van een inkomen boven de 110-procentnorm, deze huishoudens het door de schuldensituatie financieel toch erg moeilijk hebben.

1.4 Beperkingen van de onderzoeksmethode

Door het ontbreken van inkomensgegevens is er een groep minima die wij niet in beeld hebben, namelijk burgers met een minimuminkomen die geen gebruik maken van gemeentelijke voorzieningen. Dit betekent feitelijk dat we het aantal minima enigszins zullen onderschatten.

Volgens de definitie die wij in dit onderzoek gebruiken, zijn de Groninger studenten minima. Omdat studenten vaak maar een korte periode in armoede leven met goede vooruitzichten, willen we niet dat de grote hoeveelheid studenten het beeld van de Groningse armoede vertekent. De hierboven genoemde regelingen zijn grotendeels voor studenten niet toegankelijk, waardoor de vertekening beperkt is. De uitzondering hierop is de kwijtschelding van de gemeentelijke belastingen, waar studenten wel voor in aanmerking komen. Dit geldt voor studenten die zelfstandige woonruimte hebben of de langst wonende bewoner zijn van een studentenwoning zonder onttrekkingsvergunning. Hierdoor kan een lichte overschatting van het aantal minima plaatsvinden.

Door een wijziging in de werkwijze van het verwerken van de kwijtscheldingen van de gemeentelijke belastingen, kan het aantal kwijtscheldingen per 2016 afwijken van de voorgaande jaren. In 2016 is het Hefpunt -de organisatie die de waterschapsbelasting int en namens de gemeente de kwijtschelding regelt- overgestapt op een nieuw proces waarbij het Inlichtingenbureau de aanvragen controleert. Als gevolg hiervan worden er minder kwijtscheldingen onterecht toegekend. Bovendien was er op het moment van dataverzameling (januari 2017) nog een kleine achterstand in het verwerken van aanvragen van kwijtscheldingen.

1.5 Aanpak van het onderzoek

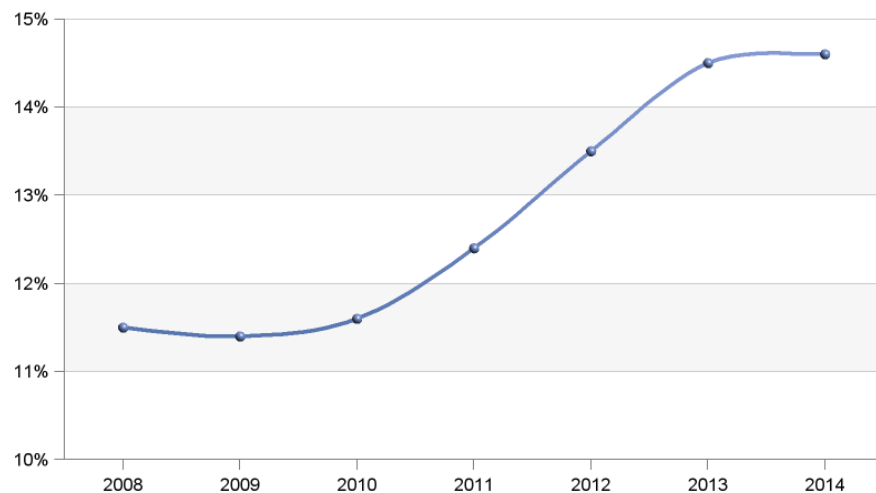
Naast de analyse van minimahuishoudens, kijken we in dit onderzoek ook naar gegevens afkomstig uit de Groninger wijkenquête naar leefbaarheid en veiligheid. Een grote groep inwoners van de stad heeft daar in 2016 aan meegedaan. We richten ons in dit onderzoek op een aantal onderwerpen uit deze enquête waarvan we vermoeden dat ze samenhangen met het hebben van weinig geld.

2 Ontwikkeling van armoede

2.1 Landelijke ontwikkeling

Om een goed beeld te krijgen van de ontwikkelingen in Groningen, willen we eerst de landelijke ontwikkelingen op het gebied van armoede in kaart brengen. Het CBS houdt de ontwikkeling van het aantal huishoudens met betrekking tot de 110% van de lage-inkomensgrens bij aan de hand van inkomensgegevens. Deze grens is goed vergelijkbaar met de 110% van het wettelijk minimum die wij hanteren. Het CBS baseert zich op inkomensgegevens van de Belastingdienst. Deze gegevens hebben als nadeel dat ze pas ruim een jaar nadat een kalenderjaar is afgelopen beschikbaar komen. *{op het moment van schrijven, januari 2017, zijn de cijfers van het CBS voor 2015 nog niet beschikbaar, we hopen deze in een later stadium aan te kunnen leveren.}*

Landelijke ontwikkeling huishoudens onder 110% lage-inkomensgrens (CBS Statline, 2016)

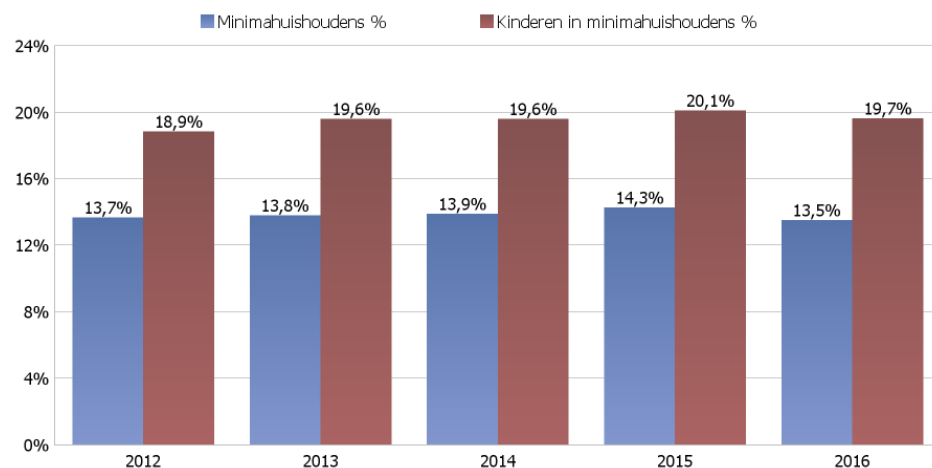
2.2 Ontwikkeling in Groningen

Wij houden sinds 2012 op eenduidige wijze gegevens van de minima in de gemeente Groningen bij. Op deze manier kunnen we de ontwikkelingen van het aantal minimahuishoudens in de gemeente Groningen volgen. In de grafiek op de volgende pagina staat de ontwikkeling weergegeven van het aantal minima-huishoudens en het aantal kinderen in minimahuishoudens over de afgelopen vijf jaar.

Duidelijk is te zien dat de ontwikkelingen heel gering zijn. Sinds 2012 zijn er kleine ontwikkelingen geweest, maar lijkt het aandeel minima in Groningen zich te centreren rond 14% (ongeveer één op zeven). Wel zien we over de jaren 2012-2015 een stijging van het aantal minimahuishoudens. Maar doordat ook het aantal huishoudens een duidelijke groei heeft, valt op dat de relatieve ontwikkeling beperkt is.

Het percentage kinderen dat in armoede opgroeit is sinds 2012 redelijk stabiel. Iets minder dan 20% van de kinderen die in Groningen leeft, maakt onderdeel uit van een minimahuishouden.

Percentage minimahuishoudens en kinderen in Groningen per jaar

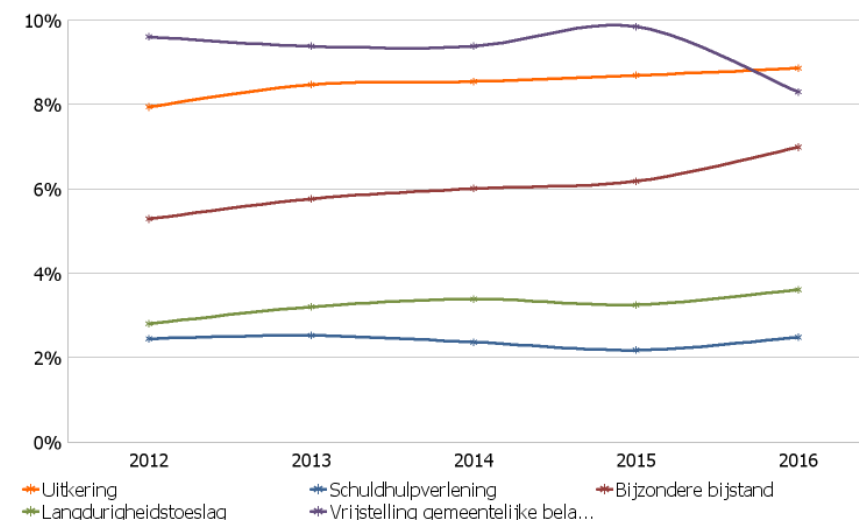
De daling van het aantal minimahuishoudens in onze cijfers van 2016 is voor een deel veroorzaakt door de daling van het aantal kwijtscheldingen van de gemeentelijke belasting. Deze daling heeft vermoedelijk te maken met de verandering van werken bij het verstrekken van de kwijtschelding (zie 1.4). In de onderstaande tabel worden de aantallen minimahuishoudens weergegeven die bij de percentages horen.

Aantal huishoudens en minimahuishoudens per jaar

Jaar	Aantal huishoudens	Aantal minimahuishoudens
2012	120.224	16.461
2013	122.256	16.878
2014	124.353	17.298
2015	124.871	17.840
2016	125.214	16.921

In de volgende figuur hebben we gekeken naar de ontwikkeling van de individuele regelingen en voorzieningen. Hierin is duidelijk te zien dat er inderdaad een duidelijke daling is van het aantal huishoudens dat (gedeeltelijke) kwijtschelding voor de gemeentelijke belastingen heeft gekregen. We zien daarentegen wel een stijging bij de andere regelingen, vooral in het aantal huishoudens dat bijzondere bijstand heeft gekregen. Het overzicht met de exacte aantallen vindt u in de bijlage bij dit rapport.

Ontwikkeling aantal huishoudens dat gebruik maakt van minimaregelingen

2.3 Aandeel langdurige minima constant

Vervolgens kijken we naar de huishoudens die langere tijd als minimum-huishouden te boek staan. We spreken van langdurige minima als huishoudens minimaal drie jaar minder dan 110% van het wettelijk minimum aan inkomen hebben.

In de onderstaande tabel zien we dat dit aandeel aanzienlijk is. Ongeveer twee derde van alle stad-Groningse minima leeft al drie jaar of langer in armoede. Op dit moment zien we hier over de jaren geen ontwikkelingen in. Van alle minimahuishoudens in 2016, komt bovendien bijna de helft (49%) in de bestanden van alle jaren voor. Dit betreft dus huishoudens die al minimaal vijf jaar leven van minder dan 110% van het sociaal minimum.

Huishoudens die drie jaar of langer minima zijn

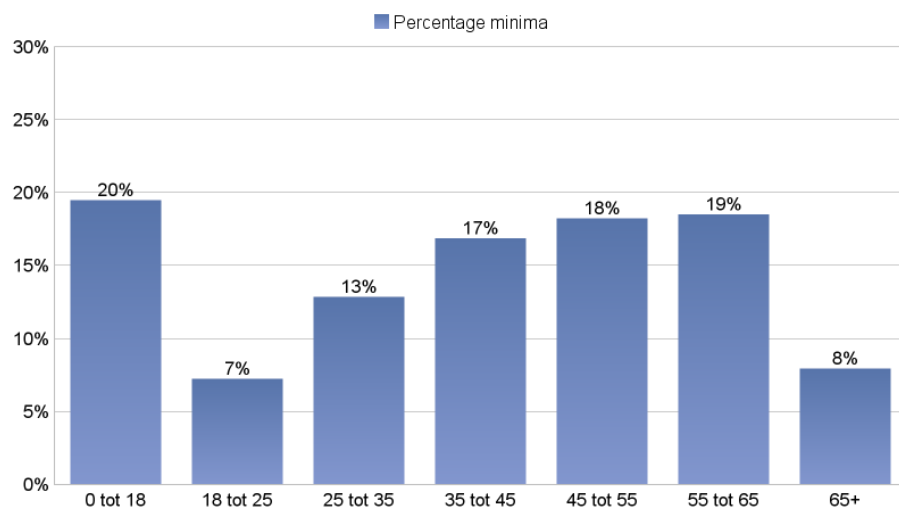
Jaar	Aantal minimahuishoudens	Percentage van totaal
2014	11.273	65%
2015	11.992	67%
2016	11.032	65%

3 Minimahuishoudens nader bekeken

3.1 Kenmerken minima

In de onderstaande figuur ziet u de percentages aan minima onder de verschillende leeftijdsgroepen. Zoals al enkele jaren het geval is, is de armoede het hoogste onder kinderen tot 18 jaar. Omdat er in de groep van 18 tot 25 veel studenten vallen, ligt juist binnen die categorie het percentage minima erg laag. Boven de 25 jaar zien we de armoede per leeftijdsgroep wat stijgen tot aan de 65 jaar. Van de inwoners van de gemeente Groningen boven de 65 jaar behoort slechts acht procent tot de minima.

Percentage minima per leeftijdsgroep (2016)

Minima	5.628	3.104	5.006	3.870	4.139	3.812	2.005
Inwoners	28.855	42.916	38.940	22.895	22.679	20.557	25.221

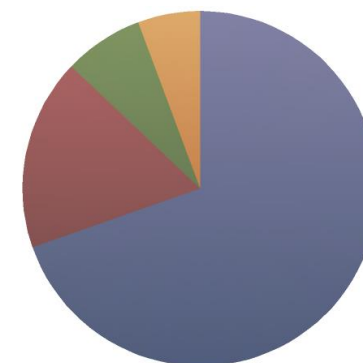
Hoe wonen minima?

De cirkeldiagrammen hiernaast geven de verdeling weer van de huishoudenssamenstelling. We kijken hierbij zowel naar de minima in 2016, de langdurige minima (over alle vijf jaren een minimahuishouden) en ter vergelijking naar de verdeling van de gehele populatie van de gemeente Groningen.

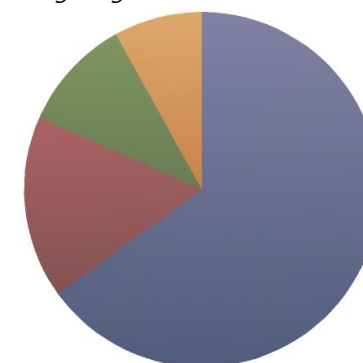
We zien onder de minima een duidelijke oververtegenwoordiging van eenoudergezinnen. Daarentegen zijn er onder de minima naar verhouding minder samenwonenden en samenwonenden met kinderen.

Onder de langdurige minima zien we minder alleenstaanden, maar naar verhouding meer gezinnen. In vergelijking met alle minima zijn de langdurige minima vaker samenwonend of samenwonend met kinderen.

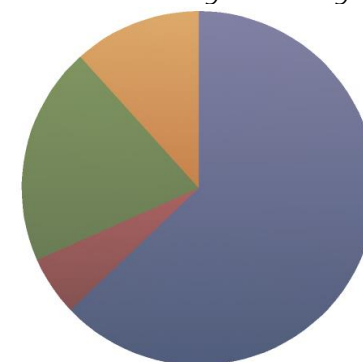
Minimahuishoudens (2016)

Langdurige minimahuishoudens (>5 jaar)

Alle huishoudens gem. Groningen (2016)

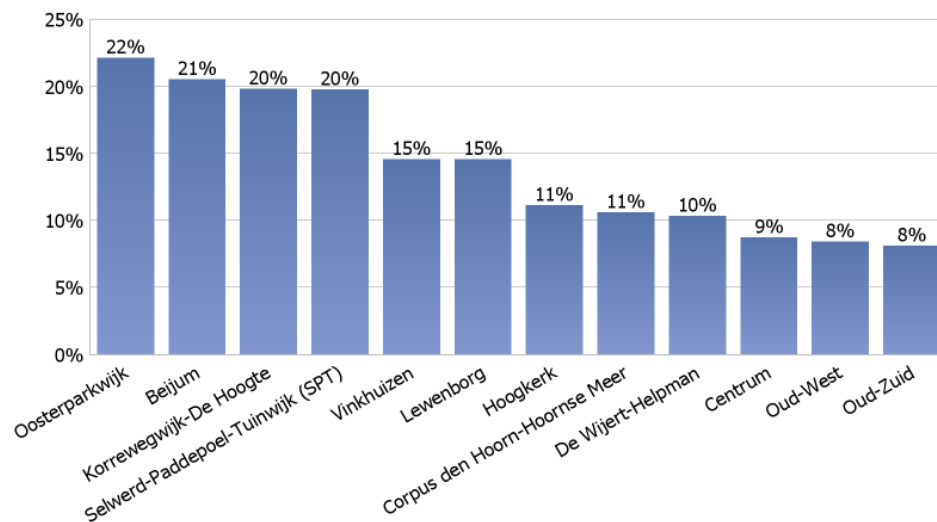
■ Alleenstaand ■ Samenwonend
■ Eenouder ■ samenwonend met kinderen

3.2 Verdeling minimahuishoudens over de wijken

In onderstaande figuur staat het aandeel minimahuishoudens per wijk van de stad. Op de volgende pagina's staan ook een kaart met daarop de grafische weergave van deze informatie en een tabel met de exacte aantallen minima. Net als bij de vorige metingen is er een aantal wijken dat er bovenuit springt qua percentage minima. De Oosterparkwijk blijft de wijk met verhoudingsgewijs de meeste minimahuishoudens.

Na de Oosterparkwijk gelden Beijum, Korrewegwijk-De Hoogte en Selwerd-Paddepoel-Tuinwijk als de wijken met de meeste minima.

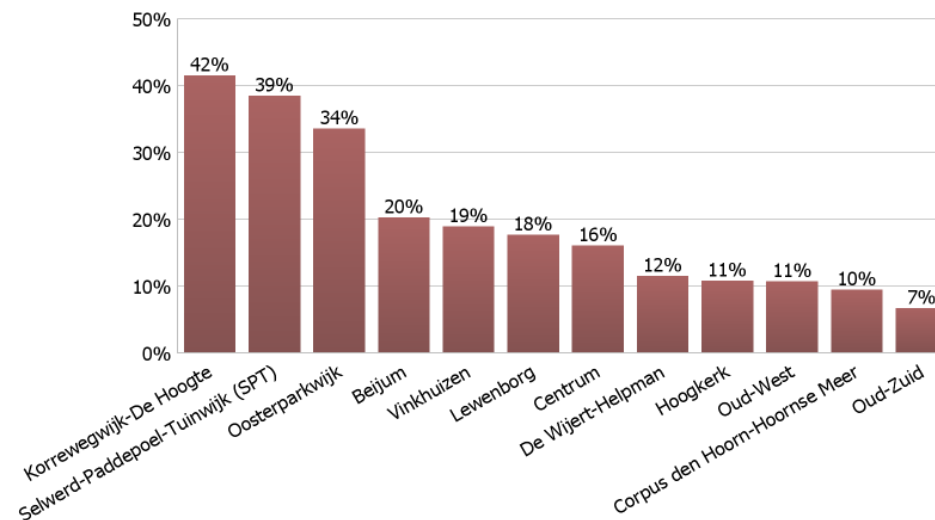
Percentage minimahuishoudens per wijk (2016)

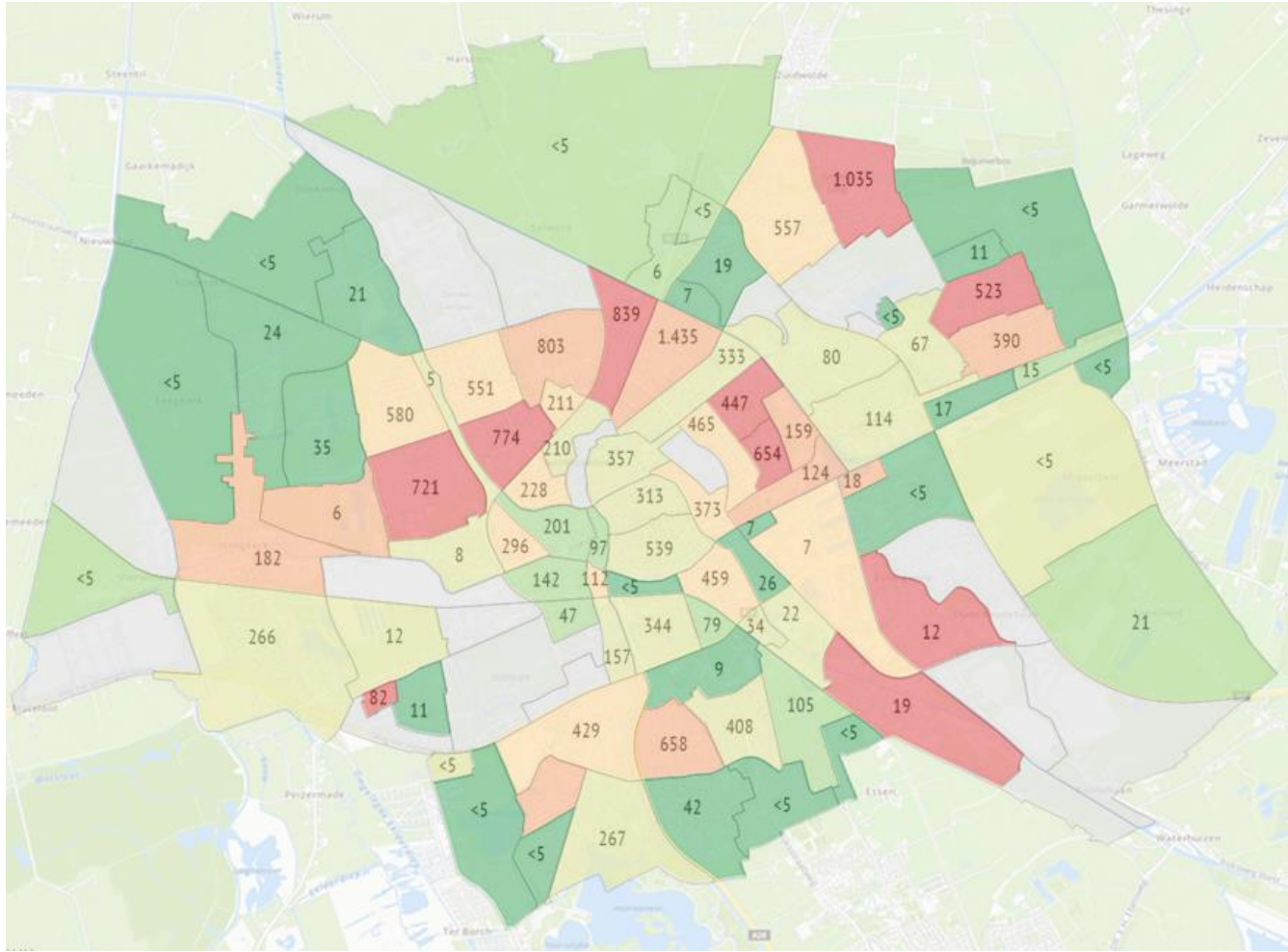
Kinderen in minimahuishoudens

Van alle kinderen in de stad Groningen groeit ongeveer één op de vijf kinderen op in een minimahuishouden. Er is een aantal wijken waar dit percentage beduidend hoger ligt. Het aandeel kinderen in minima-huishoudens is dit jaar, net als in het voorgaande jaar, het hoogste in de Korrewegwijk-De Hoogte en Selwerd-Paddepoel-Tuinwijk. Ook in de Oosterparkwijk wonen duidelijk meer kinderen in minimahuishoudens dan gemiddeld.

Percentage kinderen in minimahuishoudens per wijk (2016)

Percentages en aantallen minimuma per wijk

Percentages

- < 4
- 4 < 7
- 7 < 11
- 11 < 18
- 18 < 25
- >= 25

Eenheid
% hh

Speciale waarden
Lege waarde

Aantal minimahuishoudens en kinderen in minimahuishoudens per wijk (2016)

Wijk	aantal huishoudens	Aantal minimahuishoudens	Percentage minimahuishoudens	Aantal kinderen	Aantal kinderen in minimahuishoudens	Percentage kinderen in minimahuishoudens
Beijum	7.764	1.596	21%	3.678	748	20%
Centrum	17.256	1.513	9%	765	124	16%
Corpus den Hoorn-Hoornse Meer	6.289	668	11%	1.734	166	10%
De Wijert-Helpman	12.067	1.248	10%	3.256	378	12%
Hoogkerk	4.983	556	11%	3.154	345	11%
Korrewegwijk-De Hoogte	12.513	2.486	20%	1.916	798	42%
Lewenborg	8.037	1.174	15%	3.702	657	18%
Oosterparkwijk	8.358	1.854	22%	1.440	485	34%
Oud-West	10.649	901	8%	1.233	133	11%
Oud-Zuid	15.144	1.230	8%	1.348	91	7%
Selwerd-Paddepoel-Tuinwijk (SPT)	11.169	2.212	20%	2.630	1.014	39%
Vinkhuizen	8.569	1.252	15%	3.286	624	19%

4 Sociale aspecten van armoede

We hebben vorig jaar veertienduizend Groningers uitgenodigd om mee te doen aan een enquête naar de leefbaarheid in de stad-Groninger woonwijken. Eén van die vragen ging over het inkomen van de respondenten. Op basis van de antwoorden op die vraag delen we respondenten in in minima (110% van het wettelijk minimum, zie paragraaf 1.2) en niet-minima.

4.1 Van de minima heeft 42% moeite met rondkomen

Alle respondenten werden gevraagd of het huishouden waarvan zij deel uitmaakten kon rondkomen met het voor dat huishouden beschikbare inkomen. Bij de groep niet-minima gaf 4% aan dat dat 'moeilijk was' of zelfs dat men 'helemaal niet rondkomen'. Bij de minima gaf 42% een zelfde antwoord.'

In de rest van dit hoofdstuk kijken we naar de verschillen binnen de enquête tussen beide groepen als het gaat om (buurt)participatie, gebruik van voorzieningen, sociale contacten en welbevinden. Van deze thema's wordt vaak gedacht dat ze samenhangen met het hebben van weinig geld. Wij kijken of dat inderdaad het geval is en melden hier de statistisch significante (betekenisvolle) verschillen tussen beide groepen.

4.2 Geen verschil in inzet voor de buurt

We hebben de respondenten gevraagd of ze zich de afgelopen 12 maanden actief hebben ingezet voor hun woonbuurt. Dat inzetten kan bijvoorbeeld als vrijwilliger (voor ouderen, een school, of een sportvereniging), het meedoen aan schoonmaakacties in de buurt, of meehelpen en/of zitting nemen in het bestuur van een buurthuis. Met betrekking tot deze aspecten werden geen verschillen gevonden tussen minima en niet-minima.

Stadgers voelen zich over het algemeen verantwoordelijk voor de eigen buurt. Niet-minima (91%) meer dan minima (84%). Minima hebben ook iets minder vaak (72% om 82%) het idee dat iemand wel een oogje in het zeil houdt als ze (even) niet thuis zijn.

4.3 Toegang tot sport en gebruik (culturele) voorzieningen

Opvallend is het verschil in de mate waarin respondenten sporten. Dat minima minder vaak lid zijn van een sportvereniging of een sportschool dan niet-minima is gezien de daaraan verbonden kosten goed voorstelbaar. Niet-minima sporten ook vaker.

Ook maken minima minder gebruik van het culturele aanbod (en andere voorzieningen) in de stad dan niet-minima. Zie hiervoor de onderstaande tabel.

Gebruik van (culturele) voorzieningen

	Minima	Niet-minima
Bezoek film, theater, concert of museum	72%	90%
Bezoek festival, braderie of evenement	71%	86%
Bezoek café, restaurant of discotheek	72%	91%
Lid sportvereniging	27%	45%
Doet aan sport	55%	73%

4.4 Vrijwilligerswerk en mantelzorg

Het doen van vrijwilligerswerk wordt gezien als een belangwekkende component van actief burgerschap: meedoen in de stad. De meeste stadjes zijn wat dat betreft ook behoorlijk actief. Iets meer minima doen vrijwilligerswerk (22% minimaal één keer per week) dan niet-minima (13%). Met betrekking tot mantelzorg zien we geen duidelijke verschillen tussen beide groepen.

Aan de respondenten die vrijwilligerswerk doen is gevraagd waar ze dit doen. De soorten vrijwilligerswerk die duidelijk vaker door minima óf door niet-minima worden beoefend staan vermeld in de onderstaande tabel.

Vrijwilligerswerk	Minima	Niet-minima
Vrijwilliger bij sportclub of culturele vereniging	22%	34%
Vrijwilliger bij andersoort organisatie	44%	27%
Vrijwilligerswerk: Training / scholing geven	32%	16%
Vrijwilligerswerk: Bestuurlijke taken	14%	30%

4.5 Minder sociale contacten en minder sociale steun

Gaat het hebben van weinig geld gepaard met een minder sociaalnetwerk? Uit de onderstaande tabel blijkt dat dit inderdaad het geval is. Van alle vormen van contact worden alleen die via de sociale media door de minima beter onderhouden dan door de niet-minima.

Sociale contacten (percentage: minimaal één keer per week)

	Minima	Niet-minima
Contact familieleden	72%	81%
Contact vrienden of goede kennissen	72%	78%
Contact buren	51%	63%
Contact overige buurtgenoten	22%	30%
Contact overige inwoners in de stad	39%	48%
Contacten digitaal (e-mail, social media)	24%	17%

Naast de kwantiteit van de sociale contacten is vooral ook de kwaliteit van die contacten van belang. Is er iemand bij wie je steun kunt zoeken als het even niet meer gaat? Mensen aan wie je om hulp of advies kunt vragen?

Sociale steun (op iemand terug kunnen vallen)

	Minima	Niet-minima
Mensen in mijn omgeving waarmee ik echt kan praten	53%	73%
ik ken voldoende mensen die ik om hulp of advies kan vragen	79%	90%

4.6 Welbevinden

Huishoudens die het financieel moeilijker hebben kennen dus ook nog eens minder mensen met wie ze kunnen praten over zaken die hen echt aan het

hart gaan. Dit gegeven wordt meer betekenisvol als blijkt dat het welbevinden onder de minima) minder is dan bij de niet-minima.

Welbevinden

	Minima	Niet-minima
Regie over eigen leven, belangrijke dingen in je leven kunnen veranderen	76%	89%
Tevreden over de manier van meedoen in de samenleving	67%	83%
Ik voel me gemiddeld genomen gelukkig (afgelopen twee weken)	57%	79%
Ik ben momenteel tevreden met mijn leven	61%	87%
Ik beoordeel mijn eigen gezondheid als goed of zelfs uitstekend	72%	90%
Ik heb last van mijn lichamelijke en/of geestelijke gezondheid	54%	25%

Mensen met minder geld hebben beduidend meer problemen met de lichamelijke en geestelijke gezondheid. Ze zijn minder tevreden over hun leven en hebben het idee dat ze minder controle (regie) hebben over hun leven.

4.7 Concluderend

We vinden dus op een aantal vlakken een samenhang tussen het hebben van weinig geld enerzijds en een aantal maatschappelijke en psychosociale factoren. Die samenhang wijst niet per se naar een oorzakelijke relatie tussen beiden. Andere intermediaire factoren zoals gezondheid kunnen een grote rol spelen. Hiermee wordt bedoeld dat lichamelijke en/of geestelijke klachten ook kunnen leiden tot zowel weinig geld (geen betaald werk) als een geringe mate van welbevinden.

Daarnaast geldt ook dat (hoewel minima op een aantal factoren minder scoren dan niet minima) niet alle uitkomsten voor minima erg negatief zijn. Zo geeft bijvoorbeeld driekwart van de minima aan wél grip te hebben op het eigen leven (tabel welbevinden) en kent bijna 80% van de minima wél voldoende mensen die ze om hulp of advies kunnen vragen (tabel sociale steun).

Bijlage

Aantal (minima)huishoudens, gebruik regelingen en kinderen in (minima)huishoudens gemeente Groningen 2012-2016

	2012	2013	2014	2015	2016
Aantal huishoudens	120.224	122.256	124.353	124.871	125.214
Aantal kinderen in huishoudens	28.493	28.707	28.950	28.794	28.499
Huishoudens uitkering	9.560	10.370	10.640	10.863	11.103
Huishoudens schuldhulpverlening	2.954	3.097	2.956	2.731	3.120
Huishoudens bijzondere bijstand	6.368	7.057	7.482	7.730	8.762
Huishoudens langdurigheidstoeslag/individuele inkomenstoeslag	3.380	3.927	4.227	4.071	4.533
Huishoudens vrijstelling gemeentelijke belastingen	11.559	11.480	11.679	12.307	10.404
Totaal aantal huishoudens met minimaregeling	16.461	16.878	17.298	17.840	16.921
Percentage huishoudens met minimaregeling	13,7%	13,8%	13,9%	14,3%	13,5%
Minimahuishoudens met kinderen	3.181	3.296	3.323	3.371	3.221
Aantal kinderen in minimahuishoudens	5.372	5.630	5.679	5.790	5.601
Percentage kinderen in minimahuishoudens	18,9%	19,6%	19,6%	20,1%	19,7%

Peildatum bevolkingsgegevens: 1-11-2016

Colofon

Armoedemonitor 2016

Auteurs:

Erik van der Werff
Klaas Kloosterman

Opdrachtgever:

Gemeente Groningen

Fotografie:

Onderzoek en Statistiek Groningen

Uitgave:

Onderzoek en Statistiek Groningen